

דברי תורה, חיזוק, שמחה וסיפורי צדיקים

צו את אהרן - מה כתיב לעיל מיניה (ה', כ"ו) לאשמה בה. **צו את אהרן.** לומר שיהיו זריזין בתורה ובמצות ששגגת תלמוד עולה זדון. **משה לאמר. צו את.** ס"ת תורה. צוה אותם שיעסקו בתורה. **זאת תורת העולה היא העולה.** לומר כל העוסק בתורת העולה כאילו הקריב עולה. הקרבנות נקראו אשה והתורה נקראת אש שנאמר (ירמיה כ"ג, כ"ט) הלוא כה דברי כאש. מימינו אש דת למו (דברים ל"ג, ב') דת למו אותיות תלמוד. הקרבנות נקראו לחם את קרבני לחמי (במדבר כ"ח, ב') ותורה נקראת לחם לכו לחמו בלחמי (משלי ט', ה'). כשם שאי אפשר לעולם בלא לחם כך אי אפשר לעולם בלא תורה: בעל הטורים

וידבר כו' צו את אהרן פרש"י אין צו אלא זירוז ביותר צריך לזרז במקום שיש חסרון כים ונ"ל ע"פ הרמז דהנה האדם העובד את השם יתברך ברוך הוא צריך לעבוד בזריזות ובמדות טובות אבל העובד את השם יתברך בעצלות ובדוחק שלא ברצון אזי הרי הוא חסר הגוף שאין לו גוף שהוא כמו כים ונרתק להנשמה וזה שרמז רש"י ביותר צריך לזרז במקום שיש חסרון כים דהיינו שעובד בעצלות כנ"ל: ספר נועם אלימלך

בדברי רש"י הנזכר לעיל אין צו אלא לשון זירוז וכו'. ויש לפרש על פי מה דאיתא במסכת קידושין דף ל"א גדול המצווה ועושה ממי שאינו מצווה ועושה וכו' ופירושו בתוס' שם הטעם דכשהוא מצווה מצטער הרבה להתגבר על היצר הרע והוא כובשו וכו' עיין שם. וזה הוא הפירוש אין צו אלא זירוז משום דכשיש ציווי צריכים לזרז את עצמו לכבוש היצר הרע: (לקט שמואל): ספר חנוכת התורה

זאת תורת העולה וגו'. בזוה"ק זאת תורת העולה, היא המחשבה העולה על הלב. והעצה על מוקדה, היינו

רבי לוי בשם רבי חמא בר חנינה בדין הוא שתקדים החודש לפרה שבאחד בניסן הוקם המשכן ובשני נשרפה הפרה ולמה פרה קודמת שהיא טהרתן של כל ישראל וכו': תלמוד ירושלמי - מגילה כ"ה:

בשבת פ' פרה אמר. שצריך להאמין שכשם שנטהרים באפר הפרה ממש להקרבת הפסח ממש. כמו כן נטהרים בזמן הזה בקריאת פ' פרה כל א' וא' לפי מדרגתו להארת הפסח ולקדושת כאו"א לפי בחינתו בקדושה: ספר בית אהרן - ליקוטים

...ופרשת פרה יש בה כח זה שעל ידי קריאת פרשה זו פועל בלב שיחוקקו כל הדברי תורה ולהטהר מכל טומאות היצר הרע. וכו': פרי צדיק - פרה - א'

שלושים יום קודם הרגל

בכל שנה ל' יום קודם הפסח הקב"ה עושה לישראל משוא פנים ברוב חסדיו ומתחיל להוציא נפשותם מהיכלות הטומאה מעט מעט שיעור חלק אחד משלושים בכל לילה, באופן שבליל ביעור חמץ כל פושעי ישראל עומדים בפתח המיכל החיצון מהנ' וכו', והעיני בשר לו יכוין לקראת אלקינו ויטיב מעשיו ל' יום קודם לפסח וכו' ויוסיף אומץ להטהר ולהזהר ל' יום קודם לפסח כי אלקינו מרחם מוציא אסירים נפשנו הטמועות בסט"א דבר יום ביומו חלק כחלק: לב דוד - חיד"א

חסידי אחד מחסידי קאצק בשעת התפילה היה צועק טאטע טאטע, וצעק עליו החסיד השני בשחוק דלמא לאו אביו הוא כמאמר חז"ל (ב"ב י') בזמן שאין עושין רצונו של מקום נקראים עבדים ולא בנים, ושמע דבר זה הה"ק הרמ"מ מקאצק זי"ע והשיבו מען שרייט אזוי לאנג טאטע ביז ער ווערט א טאטע: [צריך לצעוק זמן הרבה אבא עד שנעשה אביו]: ספר שיח שרפי קודש

במה שורפין את המח"ז, בזה האש קודש של אש אוכלה אש: כתבי הרמ"מ - ספר תורת אבות - סלאנים

ופשט את בגדיו ולבש בגדים אחרים והוציא את הדשן וגו' [ו' ד']. פירש"י אין זו חובה אלא דרך ארץ וכו' בגדים שבשל בהן קדרה לרבו אל ימזוג בהן כוס לרבו. מדבר זה נראה דאף דיני דרך ארץ הם דינים גמורים וחיובים, וכא דלתפילה צריך תקון בגדים, ואם לא עשה כן כשיכול ללבוש בגדים אחרים, הוא ח"ו כאינו יודע שמתפלל לפני המלך: ספר דרש משה

איתא כל העוסק בתורת עולה כאילו הקריב עולה (עי' גמרא מנחות דק"י ע"א), כשאדם מחדש איזה דבר חכמה בתורה הוא נותן מוחין באותן הדיבורים, מפני שהיו המוחין בתחלה בהעלם מלובשים באותן הדיבורים, ועכשיו הוא מפשיט אותם מהלבוש, ומתגלים ומתגדלים, וזהו קישוטי כלה, וכן כשהוא מדבר דברי תורה בדחילו ורחימו, הוא נותן מוחין באלו הדיבורים, [ולכן] כל העוסק בתורת עולה כאילו הקריב עולה, מפני שכאשר הוא מדבק באותן הדיבורים ביראה ובאהבה, אז הוא נותן חיות חדש באלו הדיבורים, אף על פי שנתקלקלו מחמת חטאים, אף על פי כן הם לבושין דמלכא, אבל כשהיה בית המקדש קיים והיה מקריב קרבן עולה, היה נותן כח אף בעולם המעשה: (לקוטי אמרים ד"ג ע"ג, והוא בקיצור בכש"ט ח"ב ד"ג ע"ב): ספר בעל שם טוב עה"ת

ד"ז ל"ש בשם מי, ופירש לי אחד שהוא ב"ר שמעריל, זאת תורת העולה וגו' תוקד בו, היינו הסימן שיש להאדם להבחין אם עובד הש"ת באמת ואם היתה עבודתו רצויה ביום זה להש"ת, גם אם ישב כל היום על הספר יכול לידע בזה, דהנה מתורה ועבודה שאדם עושה נעשה לבוש לנשמתו ועי"ז הלבוש היא עולה בכל

על התורה ועל העבודה

משל למלך כו' לפי שעה כבדתיך כו' פירש שעתה כל התיקון על ידי רוח נשברה בכלים שבורים אבל לעתיד יהי' הקרבן בכלים שלמים, וכן כתב המהר"ל בדרוש לשבת הגדול, ועיין מה שכתב בזה"ק בפירוש היא העולה וכמו שכתבתי במקום אחר הענין שעל ידי המחשבה רעה עצמה נעשה התיקון והוא על ידי לב נשבר, וזהו שכתוב היא העולה לשון תימה כו' אבל רק לפי שעה כל הלילה שהיא ימי הגלות, עד הבוקר ואז תחפוץ זבחי צדק בלי שום מחשבה זרה ולכן יהי' גם כן הקרבן לאלקים כמו שכתוב בסבא דמשפטים: שם (במדרש פרשה ז):

וכי בכל מקום מוקטר מוגש כו' משאתם עוסקין (בתורה) כו' וקשה דהא הפסוק אומר שאינו צריך לקרבנות בני ישראל כי בכל מקום מוקטר כו' והמדרש דורשו על בני ישראל אם כן עדיין חביבותי' גבן, ויתכן לפרש לפי המדרש כי בני ישראל היו אז בטוחים במקדש ה' שלא יחרב לחביבות הקרבנות, ואמר להם הנביא כי גם כשהיו גולים ויחרב המקדש עסק התורה יעלה לפניו כקרבנות, ולכן יש להם לשוב כדי שלא יחרב המקדש ויתגלו לבין האומות ויתקיים בכל מקום מוקטר מוגש: שם (במדרש פרשה ז):

התחיל ממחה בקערה כו' נראה הרמז על מצות הרמת הדשן שחשוב לפניו יתברך גם אחר שנעשה הדשן, עולת מחים היא שכולו מוחין בלא קליפות לכן גם הדשן הי' נבלע אחר כך בקרקע המקדש כי לא הי' בו פסולת כלל: שם (במדרש פרשה ז) ספר שפת אמת - ליקוטים - פ' צו

לזכר עולם יהיה צדיק יומא דהילולא קדישא

הרבי ר' אלימלך מליזענסק ב"ר אליעזר ליפמאן

כ"א אדר תקמ"ז - זיעועכי"א

וכל כלי פתוח אשר אין צמיד פתיל עליו טמא הוא (שם י"ט, ט"ו). רצ"ל מי שהוא מדבר כל מה שחושק ואין לו מחסום לפיו ובודאי לא ימלט שאינו מדבר לשון הרע ורכילות וניבול פה. וזהו וכל כלי פתוח, שפיו פתוח לדבר דברים בטלים. אשר אין לו צמיד פתיל עליו, רצ"ל שאין לו מחסום לפיו. טמא הוא, בודאי אדם כזה טמא הוא שמדבר לשון הרע ורכילות וניבול פה כנ"ל: ספר עבודת ישראל - פרשת פרה

או יאמר אשר אין בה מום. שמי שמחזיק עצמו לצדיק שתיקן הכל ואין בו מום בוודאי איש כזה הוא שלא עלה עליו עול מלכות שמים כנ"ל. וזהו ונתתם אותה אל אלעזר הכהן והוציא אותה אל מחוץ למחנה, רצ"ל שצריך העובד את ה' שיראה לו שהוא עדיין בחוץ ולא התחיל בעבודת ה' כלל: ספר עבודת ישראל - פרשת פרה

וזהו וכלי חרס כו' פירוש אם יעשה איזה פעולה בכדי שיבא לו הנאה כנ"ל שדומה ככלי חרס ישבר יראה לשבר עצמו מאד על הדבר * ואם בכלי נחשת בושלה ומרק וכו' פירוש אם הוא איש כזה שהוא צדיק רק שיבא לו איזה עבירה מחמת הנחש הקדמוני שהטילה זוהמא. ומורק פרש"י לשון תמרוקי נשים יראה לקשט עצמו בקישוטין נאים ויפים דהיינו במצות וגמילות חסדים ושוטף במים רוצה לומר בלימוד התורה שנקרא מים ע"ד שאמרו אם רגיל ללמוד דף אחד ילמוד ב' דפין וק"ל: ספר נועם אלימלך

אם על תודה יקריבנו, לפעמים יכול להמשיך טובות על ידי הדיבורים שהוא מדבר, למשל אם הוא בשביה, ידבר מאותו ענין ארבעה צריכין להודות וכו' (ברכות דנ"ד ע"ב), וכן כשחולה באיזה אבר ידבר באותו ענין בספירות העליונים השייכים לאותו אבר: (כתר שם טוב ח"ב ד"ד ע"א, לק"א ד"ד ע"ב): ספר בעל שם טוב עה"ת

אין הגליון מוגה כראוי וכדבעי א גוטין ש"ק - לה' הישועה

לילה למעלה ומתקרבת לקרבן על המזבח ע"י מיכאל כ"ג, אבל אם תורתו בלי דחילו ורחימו לא פרכת לעילא אין לנשמה לבוש ואין לה עליה, והסימן לזה אם היה לנשמה עליה אם נתעורר בבקר בהתלהבות להשי"ת אז סימן שהיתה נשמתו קרבן וכו', ומאותו אש של מזבח לבו מתלהב להשי"ת. וזה זאת תורת העולה פי' לידע אם היתה לתורתו עליה אם פרחא לעילא, היא העולה ידע אם נשמתו עלתה על מוקדה על המזבח של מעלה כל הלילה עד הבקר היתה קרבן ע"ג המזבח אז וודאי תורתו עלתה והלבישה לנשמה, ובמה ידע זאת לזה אמר ואש המזבח תוקד בו דוקא אם בהתעוררותו יוקד בו אש בהתלהבות להשי"ת אז סימן שזה נשאר מאש המזבח שהיתה נשמתו קרבן: ספר אמרי פנחס - שער א - תורה נביאים כתובים אות צ"ד

במדרש (פרשה ז) הוא שהקב"ה אמר למשה מי אשר חטא לי כו' פי' דורש על אהרן כי חטא הוא שוגג ולהם נחשב כמזידין רק שקאי על אהרן רק שמשה רבינו ע"ה ביקש עליו רחמים כדמסיק, (עוד להנ"ל) שדורש מי אשר חטא לי על אהרן כי לי מיותר שהרי משה רבינו ע"ה אמר אם תשא חטאתם כו' והש"י השיב מי אשר חטא כו' ומפרש על אהרן שלא הי' החטא שלו כחטאתם, רק חטא לי שעשה שנאה ומדנים בין ישראל לאביהם שבשמים כדרש הנ"ל ולכן כתוב לי: ומה נתפלל משה רבינו ע"ה עליו מתחלת הספר עד כאן כתיב בני אהרן כו', קשה הא כתיב גם בעד אהרן בעת ההיא, משמע שקודם הקמת המשכן וציוי דויקרא התפלל על אהרן, ואפשר נתפלל אחר כך עוד פעם שנית או שידע בדרך נבואה שיהיו נבחרים בני אהרן לעבודת הקרבנות: שם (במדרש פרשה ז): ספר שפת אמת ליקוטים

יוצא לאור ע"י מכון בית צדיקים - שידלוב סטאשוב
A project of Cong. Tiferes Zvi - chizuke20@gmail.com
לקבל הגליון, בלה"ק ובענגליש "באר היטב", ושיעורים באידיש או ענגליש, וכן להקדיש גליון לזכות, לרפ"ש, לע"נ או לזכות את הרבים - אחב"י באלפי מקומות בעולם קע"ה כ"י, נא להתקשר להנ"ל, ידידכם נפתלי הירצל גאנצווייג
Contact us to dedicate etc. received by thousands globally!
In Loshon Hakodesh & English, worldwide & send in your friend's addresses to receive a.s.a.p. #1032

הרוצה לזכות את הרבים בהרצת התורה, ע"י נדיבת הוצאות לפרסום ולהפיץ הדברי תורה, גליונות וספרים, או להקדיש לכבוד שמחה או יאהרצייט - כל הקודם זכה
The merit of spreading Divrei Torah, by sponsoring expenses and distribution of Gilyonot and Seforim, or in honor of a Simcha or Yohrtzeit etc. First come first serve.
בס"ד יוצא לאור מחדש ספרי "אוסף הגליונות על התורה ועל התעודה" ד' חלקים, (שנת תשס"ט, תש"ע, תשע"א, תשע"ב), וספר "באר היטב" ממכה שנים
בס"ד יוצא לאור מחדש ספר "דברי תורה באור היטב תש"פ ושנים קודמים" - עכשיו גם בכריכה קשה!
The new Sefer "Divrei Torah Baer Heitev 5780 and Previous Years" English, now hardcover too
Seforim of "Al HaTorah Val HoAvodah" 5769, 5770, 5775, 5778,
And the 1st edition of Sefer "Divrei Torah Baer Heitev" [in English]